

6 f 2180 6+63

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
СУВЕРЕНР

К. Г. бр. 67-2 80/14
бр. УНФИ IV -5465-16/МЦ

Београд, 25. фебруар 2016. године

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Господин Саша Јанковић

Предмет: Обавештење о поступању по препоруци
Заштитника грађана

Веза: Препорука заштитника грађана 67-2 80/14 од
29.12.2015. године

Исправљани:

Поводом Препоруке 67-2180/14 од 29. децембра 2015. године, коју је Защитник грађана, 31. децембра 2015. године упутио Народној банци Србије, којом је утврђено да Народна банка Србије није поступила у складу са одредбама Закона о заштити корисника финансијских услуга, чиме са сврхом настојања доношења, те је на основу утврђених недостатака у раду Народне банке Србије препоручило да кориснику узети писано извиђење због пропуста које је учинила приликом поступања по његовом обавештењу, као и препоруку да Народна банка Србије, приликом поступања по притужбама грађана, јасно и одређено изражава свој став о основаности притужби, да тај став обраствожи и да без изузетака, предузме мере које ће стоећи на распореду укалике су да ће испуњени прописани услови за отклањање уочених неправилности обезбеђујући на тај начин истваривање Уставом гарантованог права грађана на делиговно-правно средство. Народна банка Србије обавештава Защитника грађана следеће:

Поступајући по Препоруци Защитника грађана, Народна банка Србије упутила је кориснику из Пирота, Београда, писано извиђење због пропуста који је учинила приликом поступања по његовом обавештењу о приговору на рад „ЛИК банкет“ ад Ниш (у даљем тексту „банка“), у коме је изразила жаљење због наведених пропуста насталих у раду Народне банке Србије.

Међутим, још једном истичемо да Народна банка Србије у конкретном случају није донела решење са наизменичним за отклањање незаконитости и изрицањем новчане казне, у складу са одредбом члана 18. Закона о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС“ бр. 36/2011), из разлога што је банка у току поступања по обавештењу корисника о приговору, стационирана на некаквим пословима, сторијирана наплаћену и обрачуњану накнаду за одржавање и већење разнота и тд.

средства ставила на расположење кориснику, те да постујају на тај начин, банка није изменила обавезан елемент уговора о отварању и вођењу рачуна без претходно прибављене именне сагласности корисника. Из наведених разлога, Народна банка Србије је сматрала да није требало да изнеси наведено решење о кажњавању, јер је банка отклоњила неправилност у свом раду која је уједно била разлог и подношење приговора корисника, како у овом случају, тако и у свим истим правним ситуацијама, о чему је банка доставила изјашњење - те да корисник који је поднео приговор мере прегрес био јакију штету због поступања банке, односно да су све штете и уследили биле незаконите. Но природи ствари, ако је банка отклоњила неправилност и доставила доказе да је тумачила неправилност у току поступања по приговору пре него што је Народна банка Србије утвадила све релевантне чињенице у који редном случају, Народна банка Србије извештешије није ни могла донети решење којим ће наложити отклањање незаконитости у складу са чланом 45 Закона о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС”, бр. 36/2011) јер је незаконите поступање већ престало и више није ни било незаконитости коју је требало отклоњити. Решење о отклањању незаконитости је, у складу са чланом 45, став 1 Закона о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС”, бр. 36/2011), претпоставка за отрицање извештешије давашму финансијске услуге, из тога следи, стриктним јединковременом сумирањем све одређене, да када се не донесе решење о отклањању незаконитости, не може се ни изреди бројана крај.

Нове јамњеје Препоруке који се односи на обавезе санкционисања давашаца финансијских услуга, укупнојмо да је Народна банка Србије, кажњавала банке које нису отклоњиле незаконитости у свом раду, поступајући по обавештењима о поднетим приговорима корисницима, односно доказајући више решења којима је тим банкама налагала да отклоне уочене незаконитости у раду и истовремено им прекла и новчане казне, у складу са одредбама члана 45. Закона о заштити корисника финансијских услуга.

Нојеје тога, у свом случају банка није откаzahl предметни уговор из разлога што се корисник није именено сагласнио о изменам обавезног елемента уговора, већ из разлога што је банка у објективну услугу увећа нови пакет производа, на шта има право, под условом да је обављање тих услуга у складу са прописима. У складу са наведеним, можеби смо та на такав начин, није била површена одредба члана 28. Закона о заштити корисника финансијских услуга.

У складу са Препоруком, Народна банка Србије ће приликом поступања по притужбама корисника, у свим вазима и денисима јасно и одређено изражавати своје ставове о основности притужби, те ставове образлагати, а уколико буду испунили законом прописани услови, без ишчека предузимаће законом утврђено мере које јој стоје на расположењу за отклоњавање уочених неправилности, а истовремено ће изрицати и новчане казне давашацима финансијских услуга.

Народна банка Србије наставиће да поступа по притужбама корисника у свему у складу са одредбама Закона о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС” бр. 36/2011 и 139/2014, у даљем тексту: Закон), као и са одредбама Олује о поступању давашаца финансијских услуга по приговору корисника финансијских услуга и поступању Народне банке Србије по притужби тих корисника („Службени гласник РС” бр. 23/2015, у даљем тексту: Одујка), што подразумева да ће

обавештавати давашаца притужбе о налазу о притужби у прописаном року и у том објективну поднесену указали на могућност ванредног решавања спорног односа с давашацем финансијске услуге у посјету посредовања;

ако налажом по притужби утврди да се давашац финансијске услуге није придржавао одредбе закона, других прописа или добрих пословних обичаја или обавеза из закљученог уговора, доносићи решење којим ће давашоцу финансијске услуге налагати да отклони утврђене

неправилности и докази доказ о томе, у року утврђеним решењем, у складу с одредбом члана 45. Закона.

ако најам по притужби утврди да је давалац финансијске услуге учинио повреду из чл. 50. или 50б Закона, односно повреде за које су законом којим се уређују платне услуге утврђене новчанске казне, том даваоцу истовремено изрећи и новчану казну из тих чланова, односно скончану казну утврђену законом којим се уређују или не услуге, на основу дискретијоне оцене, скончане утврђене неправилности, попаштања даваоца финансијских услуга и одговорних лица тог давалаца и других битних околности под којима је учинио утврђена неправилност;

ако давалац финансијске услуге не достави доказ да је откалио неправилност у року утврђеним решењем, доцније решење којим ће том да и још изрећи нову новчану казну и то у највишем иносу те казне утврђене у чл. 50, 50а и 50б Закона, односно у закону којим се уређују платне услуге;

Иако ће Народна банка Србије у свему поступити по Препоруци, истичемо да у поступању по обавештењу о поднетом приговору корисника није повређено Уставом гарантовано право притужилаца на доказиворно правно средство.

У складу са Законом о заштити корисника финансијских услуга, корисник је полако приговор у писаниј форми банци, како није био задовољан одговором банке на приговор, обавештај је Народну банку Србије о свом приговору, а затим је у вези с поднетим приговором повређен и предложен за покретовање, које није спроведено пред Народном банком Србије јер банка није имала сагласност на тај предлог. Одредба члана 36. Устава Републике Србије несугубно у присуству сваког има право на жалбу или друго правно средство против ослуге којом се случује ове најаме право, забави или на закону засновано интересу, при чему се не прекогира које је право у средству у чину. У конкретном случају, заправо је остварена суштина цитирање утврђене казне, трајања је имала право на приговор банци, захтев обавештење Народној банци Србије, поднетом приговору, те у крајњој линији и на тужбу су ју, уколико сматра да је банка прекршила уговорне одредбе за решавање спорова имовинско-правне природе, па и из конкретног уговора о отварању и вођењу рачуна именује банке и њеног клијента, надаскан је парнични суд. Смисаљак приказаног правног средства је управо у томе да глађани имају на расpolaganju супонирајуће правне средства, а трајањска тужба на дужном суду је та које правни средство.

У складу с тим суштију, сматрамо да није угрожен о њити повређено није ако праве трајања, јер узрок за првото средство не укључује и његово право да захтева од Народне банке Србије да извадије вештачке са којом има спор из њиховог међусобног уговора, и Народна банка Србија нема таквих коредитних захтева обавезу према кориснику финансијске услуге. Одлуку о кажњавању Народне банке Србије доноси по службеној дужности, на основу самосталне оцене да је прекршила одређена правна норма. Постматрано према кориснику финансијске услуге, Народна банка Србије је применила своја овластења у складу са тада важејшим прописима и примнила је обавеје о трајању и ограничење од банке и понудила претековаше чиме је заштитио интересе уговорнице, ако неки споменут пропис је у овом случају трајањи није прекршио никакве интересе постепене. Такође, сматрамо да Народна банка Србије у конкретном случају није прекршила ниједан закон, други прописи и та општији али, а чимо би требало да буде применет контролски запри愈加 трајања.

За кривеће својих функција Народна банка Србије одговара Народној сконшини, те и за сопствене трајања у хукинвији финансијских институција, који би се озлеђао у могућем нејакој издавању банке у ситуацији која су за то испуњени услови. Указујемо на то да је скончаност Народне банке Србије гарантована Уставом Републике Србије, те да би требало да ће и рачуна и о бошу да Народна банка Србије у обавејању њених функција не прима нити

тражи унутрашња од државних органа и организација, као чија је других лица, па тако ни у обављању функција наставара најаконитоју пословању банака и заштите корисника финансијских услуга.

Посебно истичемо да је Законом о Народној банци Србије (члан 86в) и Законом о заштити корисника финансијских услуга (члан 45, ст. 7 и 8) предвиђено да се против аката Народне банке Србије може водити управни спор. У складу са наведеним одредбама закона, бет обзира на то што Народна банка Србије у конкретном случају није имала одлуку, о којој речење, Народна банка Србије је министарство за кориснике које ускраћено је право на правно средство, односно да није објављена, а члан 45, члан 36, став 2 Устава, те да је корисник из распоредника имао више потчинивших првобитних средстава о тим којих нека није ни искористио.

Правилнији Преторске Заштитнике грађана, Народна банка Србије ће се трудини да корисницима финансијских услуга обезбеди чито попутују заштиту, и с том у вези предузеће стручните мере за ублажавање уочених неправдилности у раду давача финансијских услуга, и када ће се то буду испуњени прописани услови, доносиће, бесизузетака решења у складу са одредбом члана 45. Закона.

С поводом:

Др Јортовића Габаконић
Директора

Приложе обавештење достављено